

FORM FOR BORGERLIG VIGSEL

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 5. desember 2008)

*****

(Navnet på brudeparet):

Dere har kommet hit i dag for å bli viet til ektepar. Jeg vil minne dere om hvilken stor og viktig begivenhet det er når to mennesker velger å leve sammen i ekteskap. Ved å inngå ekteskap, lover dere hverandre samhold og støtte i alle livets forhold, både i medgang og motgang.

Men dere lover hverandre mer:

Ekteskapet innebærer at dere lover hverandre kjærlighet og troskap. Det å love hverandre kjærlighet for resten av livet, er det vanskeligste løfte vi kan gi et menneske. Det krever at dere setter dere høye mål for samlivet, og det krever deres oppriktige vilje til å strekke dere mot disse målene, i dag og i tiden som ligger foran. Det er dette dere lover hverandre her i dag.

Ved å inngå ekteskap, blir dere en enhet, men dere fortsetter også å være to selvstendige og likestilte mennesker. Det er ingen motsetning mellom kjærlighet og samhold på den ene siden, og frihet og selvstendighet på den andre. Kjærlighet er også å vise respekt for hverandre.

Det er en rett jeg har, men også en plikt som er pålagt meg etter loven, å legge dere to nå alvorlig på hjertet at dere skal leve etter det løftet som dere gir hverandre her.

Og nå:

Jeg spør deg først   (*kvinnens/ungste personens navn*):
Vil du ha   (*mannens/eldste personens navn*):
som står ved din side til din ektefelle?

Så spør jeg deg   (*mannens/eldste personens navn*):
Vil du ha   (*kvinnens/ungste personens navn*):
som står ved din side til din ektefelle?

Siden dere nå - i vitners nærvær - har lovet hverandre å leve sammen i ekteskap, erklærer jeg dere med dette for å være rette ektefolk.

PROCEDURE FOR A CIVIL MARRIAGE

(Laid down by Royal Decree of 5. December 2008)

*****

(Names of the parties to the marriage):

You have come before me today to be joined in marriage. I wish to remind you of the deep significance of the commitment you are making to one another in choosing to live together in matrimony. By entering into marriage, you are promising to stand by and support each other for better or for worse, in prosperity and adversity.

However, you are promising each other more than that: Marriage involves a pledge to love and be faithful to one another. Vowing to love each other for the rest of your life is the most difficult promise you can make to another person. It requires your setting high standards for your life together, and it requires your sincere desire to strive to achieve these standards, now and in the years to come. That is the promise that you are making to one another today.

When you enter into marriage, you become one, but you also remain two independent, equal individuals. There is no contradiction between love and unity on the one hand, and freedom and autonomy on the other. Love also means showing respect for one another.

It is my privilege, but also my duty under the law to impress upon you the importance of the promise you are now making to one another.

And now:

I ask you first   (*kvinnens/ yngste personens navn*):
do you take   (*mannens/ eldste personens navn*):
who is standing at your side, to be your lawfully wedded husband/spouse?

And do you,   (*mannens/ eldste personens navn*):
take   (*kvinnens/ yngste personens navn*):
who is standing at your side, to be your lawfully wedded wife/spouse?

As you have promised each other - in the presence of witnesses - to live together in matrimony, I now pronounce you husband and wife/lawful wedded spouses.